

фанариотитѣ и гъркоманитѣ обираха народа и поддържаха терора надъ мирнитѣ граждани'.

Като се запозналѣ и вникналѣ добрѣ въ обстоятелствата, Селимински наскоро основалѣ тайно братство съ слѣдния уставъ :

1. Членоветѣ на братството взаимно се грижатъ за своята безопасностъ при всѣки случай.

2. Покровителствуватъ сирачетата на умрѣлитѣ членове.

3. Укрѣпляютъ материалното състояние и доброто име на членоветѣ чрѣзъ взаимна помощъ.

4. Членоветѣ внасятъ редовно своитѣ парични помощи въ общата каса.

5. Нови членове не се приематъ безъ общо одобрение на братството.

6. Ако нѣкой членъ издаде нѣкоя тайна на братството, веднага се изключва и другитѣ не го поздравяватъ.

Цѣльта на това братство била „да изцѣри обществото отъ разни заразителни язви и да го уплати къмъ стремление да се подобри положението на града“. Както се вижда, Селимински дѣйствувалъ извънредно умно, прѣдпазливо и тактично, — той постепенно се домогвалъ до своята главна цѣль : пробуждането на българина. Братството напредвало съ гигантски крачки; то започнало да дава тонъ на общественитѣ работи. Ржководителъ на всичко това е билъ самъ Селимински, обаче прикрито, а основателни членове-сж били: Хаджи Нейко, Хаджи Божилъ, Добри Желѣзковъ, Коста и Христодулъ Топракчиолу. Цаньо Коньовъ, Хаджи Людсканъ, Паскалъ Хаджи Кютовъ, Биянъ Абаджи, Мавроди Коджакара и Иванчо Курте. Годишниятъ приходъ на дружеството е достигналъ до значителната сума 1000 лири. Турцитѣ не сж смѣли да закачатъ вече никого, понеже веднага срѣщу тѣхъ се е опълчвалъ цѣлия градъ, сплотенъ отъ дружеството. Властѣта се е чудѣла на едино-